

อิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ต่อลักษณะการเจริญเติบโตของหนามแดง

Effect of organic fertilizer on growth characteristics of Karanda (*Carissa carandas Linn.*)

วิกันยา ประทุมยศ, อัจฉรา บุญโรจน์, เศศชัย จิตอร่ารี, นรินทร์ เชิดชูศรี, ดนัย ยองสิน, พลกฤษณ์ เป็ญจารรณ และ ภูลพร พุทธมี

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ 3 ชนิด ได้แก่ มูลไก่ มูลโค และมูลสุกร ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของหนามแดง วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จำนวน 3 ชั้น ประกอบด้วย ไม่มีการใส่ปุ๋ย และใส่ปุ๋ย อินทรีย์ 3 ชนิด (มูลไก่ มูลโค และมูลสุกร) อัตรา 150, 300, 450 และ 600 กรัมต่อกระถางสำหรับแต่ละชนิด รวมทั้งหมด 13 สิ่งทดลอง (Treatments) ทำการแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้งคือ ครั้งแรกเมื่อเริ่มการทดลอง และอีกครั้งภายหลังจากเสร็จการทดลอง 37 วัน ผลการทดลองพบว่า ปุ๋ยอินทรีย์ (มูลไก่, มูลโค และมูลสุกร) ที่ใส่ในอัตรา 600 กรัมต่อกระถาง มีแนวโน้มทำให้หนามแดงมีจำนวนกิ่งใหม่, น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่มากกว่าการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ในอัตราที่ต่ำกว่าและการไม่ใส่ปุ๋ย

คำสำคัญ : หนามแดง ปุ๋ยอินทรีย์ ลักษณะการเจริญเติบโต

Abstract

The objectives of this research were to study on the effect of organic fertilizer on growth characteristics of Karanda (*Carissa carandas Linn.*) was carried out in Completely Randomized Design (CRD) with 3 replications. Thirteen treatments were control (no fertilizer, T1) and four rates (150, 300, 450 and 600 g per pot, T2-T13) of three organic fertilizers (chicken, cattle and pig manures). Half amount of fertilizer was applied to the treatments at the starting day of experiment and the remaining was applied 37 days after starting the experiment. The results revealed that the rate at 600 g per pot of all organic fertilizers treatments (chicken, cattle and pig manures tended to yield higher results (number of new branches, fresh weight and dry weight of new branches) than the lower rate treatments (150, 300 and 450 g per pot) and control.

Keywords : karanda, organic fertilizer, growth characteristics

บทนำ

ในปัจจุบันการกินอาหารเพื่อสุขภาพ หรือการกินอาหารเป็นยา โดยเลือกบริโภคอาหารที่ปลดสารเคมี หรืออาหารที่มีสรรพคุณในการป้องกัน กำจัด และบรรเทาโรค เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ผู้บริโภคให้ความนิยมกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งหมายความว่า หรือ มะม่วงหวานนาโน (Carissa carandas Linn.) มีลักษณะเป็นไม้พุ่มขนาดกลาง ลำต้นแตกกิ่งก้านทั่วลำต้น มีหนามแหลมยาวประมาณ 2 นิ้ว มีเม็ดสีขาว ในเดียว ดอกสีขาว ผลเด็บสีขาว เมื่อสุกแล้วจะเป็นสีแดงจนดำเน็นมีผลหนามแดงเป็นแหล่งของสารพฤกษาเคมี (phytochemical) ที่สำคัญ เช่น สารประกอบฟีโนลิก (phenolic compounds) และแอนโธไซянิน (anthocyanin) (Shaista Fariza Sulaiman and Loh Sock Khuen, 2008) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารประกอบฟีโนลิก (phenolic compounds) ที่มีคุณสมบัติในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระหรือสารต้านออกซิเดชัน (antioxidant) ที่ช่วยชะลอการเสื่อมของเซลล์ ช่วยเสริมสร้างการทำงานของสมอง ลดการอักเสบของผิวและกระตุ้นให้เซลล์มีเร็วเกิดกลไกการทำการตายตนเอง (apoptosis) (ดาลัด ศิริวนัน, 2551) ด้านนั้น การบริโภคผลหนามแดงจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการกินอาหารเป็นยา

นอกจากนี้ หนามแดงยังเป็นต้นไม้ที่สมเด็จพระนางเจ้า ฯ รำไพพรรณีทรงนำมาปลูกในวังสวนบ้านแก้วในสมัยที่พระองค์ทรงพระบดีที่วังนี้ และในปีพ.ศ. 2553 หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้คิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำหนามแดงพร้อมดื่ม และนำไปจัดแสดงนิทรรศการ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคในงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX 2010: World of Foods Asia โดยได้รับความร่วมมือจากศูนย์ศึกษาและประเมินผลการสังเคราะห์วัสดุและผลิตภัณฑ์ จังหวัดบุรีรัมย์ จากการดำเนินงานพบว่า ผลิตภัณฑ์น้ำหนามแดงพร้อมดื่มได้รับความสนใจจากผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ผู้บริโภค มีความพึงพอใจใจด้านสีในระดับดี และด้านรสชาติในระดับพอใช้ ผู้บริโภคส่วนใหญ่สนใจสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางโภชนาการและสารอาหารสำคัญที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หนามแดงเป็นต้นไม้ในวังสวนบ้านแก้วที่มีคุณประโยชน์สำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะสารต้านอนุมูลอิสระหลายชนิดที่พบในผลหนามแดง จึงทำให้ความต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากหนามแดงเพิ่มขึ้น ไม่ใช่แค่การผลิตผลหนามแดงปริมาณมากโดยเป็นสีสำคัญ และปัจจัยหนึ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการผลิตหนามแดงคือการใส่ปุ๋ย เมื่อจากปุ๋ยคือแหล่งรากอาหารที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของพืช แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ปุ๋ยที่มีสารเคมี หรือปุ๋ยที่มีสารอันตราย ซึ่งอาจมีผลต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การทำลายดิน ทำให้ดินแห้งกรอบ ทำให้ต้นไม้ต้องการน้ำมากขึ้น ทำให้ต้นไม้เสียหาย หรือ甚至เสียชีวิต ดังนั้น การใช้ปุ๋ยที่มีสารเคมีต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบ

ปุ๋ยอินทรีย์ 3 ชนิดคือ มูลไก่ มูลโค และมูลสุกร ในอัตราที่แตกต่างกัน ต่อลักษณะการเจริญเติบโตของหนามแดง ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นแนวทางสำหรับการใส่ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อการเพิ่มผลผลิตของหนามแดงให้มีปริมาณมากขึ้นและมีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาและเสริมสร้างให้หนามแดงเกิดประโยชน์และได้รับความนิยมมากขึ้น สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วัตถุประสงค์ของการทดลอง

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ (มูลไก่ มูลโค และมูลสุกร) ที่มีต่อลักษณะการเจริญเติบโตของหนามแดง สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการปุ๋ยของหนามแดง

วิธีการทดลอง

เนื่องจากในขณะที่ดำเนินงานวิจัยยังไม่ปรากฏงานวิจัย เกี่ยวกับการใส่ปุ๋ยหนามแดง คณะผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกำหนดอัตราการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ โดยอ้างอิงจากเอกสารการปลูกมะนาว (เป็นพืชในเดียงคุ้นเดียงคุ้นเดียงคุ้นเดียง) ของกรมวิชาการเกษตร (มนุ และคณะ) 2541 รายงานว่า หลังจากมีนาวอายุได้ 3-4 เดือน ควรใส่ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยคอก ประมาณตันละ 0.5 กิโลกรัม คณะผู้วิจัยจึงวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) มี 13 Treatments (T) 3 Replications (R) ประกอบด้วย ไม่มีการใส่ปุ๋ย (T1) และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ 3 ชนิด (มูลไก่ มูลโค และมูลสุกร) อัตรา 150, 300, 450 และ 600 กรัมต่อกระถาง สำหรับแต่ละชนิด (T2-T13) โดยใช้หนามแดงที่มีอายุ 1 ปี ความสูง เคลื่อน 50 เซนติเมตร เป็นความสูงเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับมีนาวอายุ 3-4 เดือน จำนวน 39 ต้น ปลูกลงในกระถางพลาสติกสีดำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 12 นิ้ว สูง 9 นิ้ว ใช้รดดูดลูกศร ดินร่วน ผสม แกลบตินและแกลบเพา ในอัตราส่วน 1 : 1 : 1 โดยปริมาตร ทำการแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้งคือ ครั้งแรกเมื่อเริ่มการทดลอง และอีกครั้งภายหลัง จากเริ่มการทดลอง 37 วัน ดำเนินการทดลองตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2555 รวมระยะเวลา 71 วัน ที่อาคารวิจัยพิชชาสัตว์ และห้องปฏิบัติการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทำการเก็บข้อมูลความสูง และจำนวนกิ่งแตกใหม่ในทุกสัปดาห์ และทำการเก็บข้อมูลน้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่เมื่อสิ้นสุดการทดลอง วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ของข้อมูล โดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ผลและวิเคราะห์การทดลอง

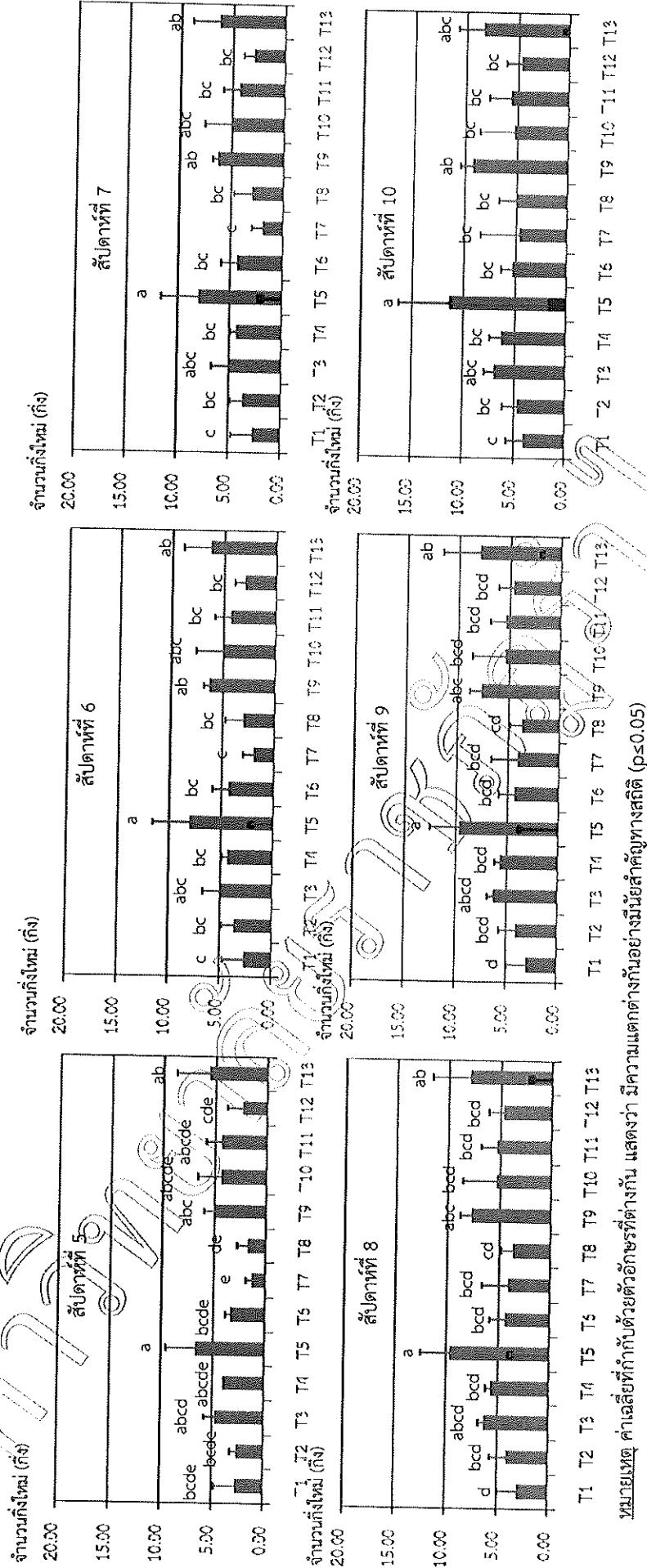
ความสูงของหนามแดง

หนามแดงที่ใส่และไม่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์มีความสูงเพิ่มขึ้นตลอดการทดลอง แต่ความสูงของหนามแดงที่ไม่ใส่และใส่ปุ๋ยอินทรีย์

ตารางที่ 1 การต่อความสูงของหมากลงพื้นที่ต่างๆ

ชนิดปุ๋ย (กิโลกรัมต่อบาрабาง)	ความสูงของหูนกแมลง (ซม.)					
	สเปรยาที่ 1	สเปรยาที่ 2	สเปรยาที่ 3	สเปรยาที่ 4	สเปรยาที่ 5	สเปรยาที่ 6
ไม่มีปุ๋ย (T1)	45.07	46.23	46.67	47.03	47.50	47.43
มูลฝอย 150 (T2)	46.77	47.57	47.87	48.17	50.53	50.87
มูลฝอย 300 (T3)	52.63	53.17	53.93	54.50	54.87	55.23
มูลฝอย 450 (T4)	52.83	53.30	53.93	54.17	55.10	55.53
มูลฝอย 600 (T5)	51.47	51.87	52.97	53.40	55.67	56.60
มูลฝอย 150 (T6)	49.03	49.23	50.07	51.30	52.40	53.30
มูลฝอย 300 (T7)	42.43	42.63	43.97	45.03	46.77	46.87
มูลฝอย 450 (T8)	50.43	50.83	51.43	51.90	54.57	54.73
มูลฝอย 600 (T9)	42.70	42.93	45.37	45.97	47.53	47.40
มูลฝอย 150 (T10)	47.67	48.53	52.37	53.03	54.27	54.50
มูลฝอย 300 (T11)	45.23	47.27	49.43	50.23	51.53	51.93
มูลฝอย 450 (T12)	52.90	53.27	53.90	54.63	56.77	56.83
มูลฝอย 600 (T13)	43.27	43.73	44.57	44.63	44.97	46.70
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	12.60	12.26	11.62	11.54	10.97	10.75
หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับเป็นตัวอักษรที่ต่างกัน แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)	*	*	*	*	*	*
					10.51	10.51
					10.04	9.86
						9.62

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่ทางบันไดตัวอักษรที่ต่างกัน แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ภาพที่ 1 จำนวนกิ่งใบแห้งของหนอนและพืชในตู้เรือนแพ

ต่างชนิดกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 8 เป็นต้นไป โดยในสัปดาห์ที่ 8 ความสูงของหนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 300, 450 และ 600 กรัมต่อกระถาง และ มูลสุกร 450 กรัมต่อกระถางมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย ในสัปดาห์ที่ 9 และ 10 ความสูงของหนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 300, 450 และ 600 กรัมต่อกระถาง, มูลไก่ 150 กรัมต่อกระถาง และมูลสุกร 150 และ 450 กรัมต่อกระถางมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย (ตารางที่ 1) แสดงให้เห็นว่า การใส่ปุยอินทรีย์ (มูลไก่, มูลโค และมูลสุกร) มีผลให้หนามแดงมีความสูงเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย เนื่องจากอินทรีย์ที่อยู่ในปุยอินทรีย์จะเป็นตัวควบคุมคุณสมบัติทางเคมี และฟิสิกส์ของดิน เช่น เป็นแหล่งอาหารของพืช เพิ่มความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอโอดินบวกซึ่งทำให้ดินอุ่นน้ำได้มากขึ้น เป็นต้น (มุกดา สุขสวัสดิ์, 2544; คณาจารย์ ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2541) จึงทำให้หนามแดงที่ใส่ปุยอินทรีย์มีความสูงเพิ่มขึ้นมากกว่าที่ไม่ใส่ปุย เช่นเดียวกับสายยางวิจัยที่พบว่า พืชที่ได้รับปุยอินทรีย์มีความสูงมากกว่าพืชที่ไม่ได้รับปุยอินทรีย์ (กฤชณา ทิวารี, 2546; ภานุภา อุยู่อุ่นพะเน, 2548; พิพยา ไกรทอง และคณะ, 2548; สถาศ ศรีวัฒโน และคณะ, 2550) จำนวนกิ่งใหม่ของหนามแดง

ในระหว่างการทดลอง หนามแดงที่ใส่และไม่ใส่ปุยอินทรีย์ มีจำนวนกิ่งใหม่เพิ่มขึ้น และกิ่งใหม่ที่เพิ่มขึ้นมีจำนวนมากพอสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติตั้งแต่สัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป ซึ่งพบว่า ในสัปดาห์ที่ 5 จำนวนกิ่งใหม่ของหนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 600 กรัมต่อกระถางเพียงสิ่งทดลองเดียว ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย ในสัปดาห์ที่ 6, 7, 8 และ 9 พบว่า จำนวนกิ่งใหม่ของหนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 600 กรัมต่อกระถาง, มูลโค 600 กรัมต่อกระถาง และ มูลสุกร 600 กรัมต่อกระถาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย และ ในสัปดาห์ที่ 10 พบว่า หนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 600 กรัมต่อกระถาง และมูลโค 600 กรัมต่อกระถาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย Horst Marschner (1995) กล่าวว่า การเสริมปุยเติบโตของพืชเพิ่มขึ้นตามปริมาณปุยที่เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับผลการทดลองในครั้งนี้ที่พบว่า ในสัปดาห์ที่ 10 หนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่, มูลโค และมูลสุกรในอัตรา 600 กรัมต่อกระถาง มีแนวโน้มที่ให้จำนวนกิ่งใหม่มากกว่าหนามแดงที่ได้รับปุยในอัตราที่ต่ำกว่าและไม่ใส่ปุย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธารีวิน ดาวใหญ่ และสมยศ เดชภรัตนมงคล (2551) รายงานว่า ปุยออกในอัตรา 4 ตันต่อไร่ มีผลทำให้ต้นไคร้มีการ

เจริญเติบโตสูงที่สุด รองลงมาคือการใส่ปุยคงในอัตรา 3, 2 และ 1 ตันต่อไร่ ตามลำดับ น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่หนามแดง

จากการทดลอง พบว่า น้ำหนักสดของกิ่งใหม่หนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 450 และ 600 กรัมต่อกระถาง และมูลสุกร 600 กรัมต่อกระถางมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย ในขณะที่น้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่หนามแดงที่ใส่ปุยมูลไก่ 450 และ 600 กรัมต่อกระถาง, มูลโค 600 กรัมต่อกระถาง และมูลสุกร 600 กรัมต่อกระถางมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบ กับหนามแดงที่ไม่ใส่ปุย แสดงให้เห็นว่า การใส่ปุยอินทรีย์ (มูลไก่, มูลโค และมูลสุกร) ในอัตราที่สูงมีแนวโน้มที่ให้น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่มากกว่าการใส่ปุยในอัตราที่ต่ำและการไม่ใส่ปุย ลดคลื่นลูกของกับงานวิจัยของ สมยศ เดชภรัตนมงคล และ อรอนพ แสงเมือง (2555) พบว่า หลักปักกิ่งที่ได้รับปุยออกอัตรา 5 ตันต่อไร่ ทำให้หญ้าปักกิ่งมีน้ำหนักแห้งของต้น ใบ และรากแห้งมากที่สุด รองลงมาคือ การใส่ปุยในอัตรา 4, 3, 2 และ 1 ตันต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่

ชนิดปุย (กรัมต่อกระถาง)	น้ำหนักสด ของกิ่งใหม่ (กรัม)	น้ำหนักแห้ง ของกิ่งใหม่ (กรัม)
ไม่ใส่ปุย (T1)	1.41 ^d	0.50 ^c
มูลไก่ 150 (T2)	3.11 ^{cd}	0.92 ^{bc}
มูลไก่ 300 (T3)	7.84 ^{abc}	2.02 ^{ab}
มูลไก่ 450 (T4)	10.89 ^{ab}	3.49 ^a
มูลไก่ 600 (T5)	12.38 ^a	3.60 ^a
มูลโค 150 (T6)	4.17 ^{cd}	1.35 ^{bc}
มูลโค 300 (T7)	5.38 ^{bcd}	1.14 ^{bc}
มูลโค 450 (T8)	4.08 ^{cd}	1.26 ^{bc}
มูลโค 600 (T9)	7.26 ^{abcd}	2.79 ^{ab}
มูลสุกร 150 (T10)	5.50 ^{bcd}	1.79 ^{abc}
มูลสุกร 300 (T11)	6.24 ^{abcd}	2.04 ^{abc}
มูลสุกร 450 (T12)	3.66 ^{cd}	1.26 ^{bc}
มูลสุกร 600 (T13)	8.83 ^{abc}	2.70 ^{ab}
F-test	*	*
C.V. (%)	66.14	67.25

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยตัวอักษรที่ต่างกัน แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

นอกจากนี้ ภายนหลังสืบสุดการทดลองมีงานวิจัยที่กล่าวถึงการใส่ปุ๋ยคอกให้กับพืชในดินของ Sunil et al. (2013) รายงานว่า ควรใส่ปุ๋ยอินทรีย์ 10 - 15 กิโลกรัมต่อตัน และควรใส่ก่อนออกดอก และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ อัตรา 150, 300, 450 และ 600 กรัมต่อกระถางนั้น แสดงให้เห็นว่า อัตราปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีปริมาณที่น้อย เมื่อเปรียบเทียบ กับอัตราที่ Sunil et al. กล่าว ดังนั้นผลการทดลองที่พบว่า จำนวน กิ่งใหม่, น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่พืชตามแต่ที่ได้รับ ปุ๋ยอินทรีย์ (มูลไก่, มูลโค และมูลสุกร) อัตรา 150, 300, 450 กรัม ต่อกระถาง แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อ เปรียบเทียบกับพืชในดินแต่ที่ไม่ใส่ปุ๋ย อาจเกิดจากการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ในอัตราที่น้อยเกินไปจนพืชตอบสนองต่อปุ๋ยอินทรีย์ไม่ชัดเจน ดังนั้นการศึกษาอัตราปุ๋ยอินทรีย์ที่เหมาะสมสมกับการเจริญเติบโต ของพืชตามแต่ในครั้งที่อ่อนเพลียเพิ่มอัตราปุ๋ยอินทรีย์ให้นำากขึ้น

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาอิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ต่อการเจริญเติบโต ของพืชตามแต่ พบร้าว่า ปุ๋ยอินทรีย์ (มูลไก่, มูลโค และมูลสุกร) ที่ใส่ ในอัตรา 600 กรัมต่อกระถาง มีแนวโน้มทำให้พืชตามแต่ที่มีจำนวน กิ่งใหม่, น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกิ่งใหม่มากกว่าการใส่ ปุ๋ยอินทรีย์ในอัตราที่ต่ำกว่าและการไม่ใส่ปุ๋ย

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา ทิวาเร. 2546. อิทธิพลของมูลไก่ต่อปริมาณฟอสฟอรัส ที่เป็นประโยชน์ในดิน และผลผลิตของข้าวและข้าวโพด ที่ปลูกในชุดดินร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณาจารย์ภาควิชาปฐมวิทยา. 2541. ปฐมวิทยาเบื้องต้น. พิมพ์ ครั้งที่ 8. กรุงเทพ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรชีวิน ดาวไหญ์ และสมยศ เดชกิรัตนมงคล. 2551. ผลของ ปุ๋ยมูลสัตห์ที่มีต่อการเจริญเติบโตของตะไคร้พันธุ์พื้นเมือง 2 พันธุ์. ใน เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 46. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 465-472.
- ภานุภา อยู่อุ่นพเนา. 2548. อิทธิพลของการใช้ปุ๋ยมูลไก่อัดเม็ด และปุ๋ยเคมีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมะทุ่งพันธุ์ อาลีสัน. คุณวันนิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดาลัด ศิริวัน. 2551. พฤกษเคมี สารต้านอนุมูลอิสระในอาหาร ของชีวถ่ายจากธรรมชาติ. สถาบันค้นคว้าและพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีที่ 38 ฉบับที่ 1.

ทิพยา ไกรทอง, เอ็จ สโตร์บล, อิสรา สุขสถาน และ สุเทพ ทองแพ.

2548. การใช้ปุ๋ยมูลวัวร่วมกับปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิต ตัวลิสงค์ก่อนนาในแปลงเกษตรกร อำเภอโนนสูง จังหวัด นครราชสีมา. ใน เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 288-295.
- มุกดา สุขสวัสดิ์. 2544. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน (soil fertility). กรุงเทพ: สำนักพิมพ์โดยเดียนสโตร์.
- มนู ปีสมบูรณ์, วรรณวิภา แก้วคำแสน และละอ้อ เนียมช่วย. 2541. การปลูกมะนาว. กองส่งเสริมพัฒนา กรมวิชาการเกษตร. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก http://www.doe.go.th/library/html/veget_all.htm. สืบค้น 20 มกราคม 2556.
- ยงยุทธ โอสถสกุล. 2552. ชาติอาหารพืช. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สกล ศรีวันโนน, เอ็น เพียร์รีนรุมย์, วิโรจน์ อัมพิทักษ์ และ สุเทวี ศุขปราการ. 2550. ผลของอัตราการใช้ปุ๋ยมูลวัวร่วมกับ ปุ๋ยในโตรเจนต่อผลผลิตและการสะสมธาตุอาหารของ ผักคะน้าที่ปลูกในชุดดินบางเขน. ใน เรื่องเต็มการประชุม ทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 45. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 202-209.
- สมยศ เดชกิรัตนมงคล และ อรอนพ แสนเมือง. 2555. ผลของ ปุ๋ยคอกที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตหญ้าปักกิ่ง. ใน เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 50. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. หน้า 224-231.
- Horst Marschner. 1995. Mineral Nutrition of Higher Plants. Second Edition. Institute of Plant Nutrition. University of Hohenheim. Germany. ACADEMIC PRESS. 461.
- Shaida Fariza Sulaiman and Loh Sock Khuen. 2008. Quantitative Evaluation On The Anthocyanins and Vitamin C Content of *Carissa carandas*. Fruit At various Stages Of Ages And Storage Time. School of Biological Science, Universiti Sains Malaysia.
- Sunil Kumar, Pallavi Gupta and Virupaksha Gupta K.L. 2013. A Critical Review on Karamarda (*Carissa carandas* Linn.) International Journal of Pharmaceutical & Biological Archives. Vol. 4 No. 4 : 637-642.

วารสารวิจัยรำไพพรรณี

Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ISSN 1906-327X ចំពោះ 8 រៀបចំ 3 មករា ឆ្នាំ 2557

การศึกษาปัจจุบัน-ก่อตั้งห้ามประทับตราบนที่ได้รับตราหนังสือ	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	5
ห้ามออกวิชาชีพ นักศึกษาห้องเรียน	นักศึกษาห้องเรียน	9
การศึกษาปัจจุบัน-ก่อตั้งห้ามประทับตราบนที่ได้รับตราหนังสือ	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	17
ห้ามออกวิชาชีพ นักศึกษาห้องเรียน	นักศึกษาห้องเรียน	30
การศึกษาปัจจุบัน-ห้ามออกวิชาชีพ	ห้ามออกวิชาชีพ	39
นักศึกษาห้องเรียนไม่ได้รับคุณวุฒิและรักษาคุณภาพดังที่ระบุไว้ในหนังสือแต่สามารถขอรับวิชาชีพได้	นักศึกษาห้องเรียน	47
ห้ามออกวิชาชีพ นักศึกษาห้องเรียน	นักศึกษาห้องเรียน	54
ห้ามออกวิชาชีพ นักศึกษาห้องเรียน	นักศึกษาห้องเรียน	63
ความพึงพอใจในการเรียนรู้ทางชีววิทยาและเด็กในศูนย์ฯ ที่เข้ามาเด็กเด็กต้องเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบ	เด็กตัวอย่าง	72
การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	80
การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	89
การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	97
การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	การประเมินผลการเรียนรู้ทางชีววิทยา	104
การศึกษาปัจจุบัน-ก่อตั้งห้ามประทับตราบนที่ได้รับตราหนังสือ	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	109